

jeg nu ikke erkjende Rigtigheden af, idet det forekommer mig, at et Pant ligesuldt er tilstede og ikke bliver forringet i Værdi derved, at det med Hensyn til Bestyrelse og med Hensyn til Drift samles med en anden Eiendom. Efter hvad den ærede Ordfører fremdeles udtalte, er jeg tilbøjelig til at tro, at den ærede Ordfører egentlig heller ikke lægger nogen særlig Vægt derpaa. En anden Grund til at erstatte det sidste Stykke af § 1 med den af Udvalget foreslaaede Linie vilde, efter hvad den ærede Ordfører udtalte, være den, at Bestemmelsen, saaledes som den staar i Lovforslaget, i og for sig er overflødig, forsaavidt der derigjennem bliver fastslaaet, at de sjællandske Baner efter Erhvervelsen blive bestyrede under Indenrigsministeriet, og at Indenrigsministeriet har den samme Bemyndigelse til at drive de ny-erhvervede Baner som de nuværende Statsbaner. Andre Grunde hørte jeg ikke den ærede Ordfører fremkom med til Begrundelse af Endringsforslaget. Om det nu end med Føje kan siges, at Regjeringen har Gjemmel til at drive en Stats-eiendom, selv om denne ikke udtrykkelig er givet ved Lov, ser jeg dog ikke rettere, end at dette sidste Stykke i § 1 er fuldt berettiget og staar paa sin rette Plads. Jeg skal bemærke, at Forslaget om, at dette Stykke skulde udgaa, vanskeligt synes mig at kunne bringes i Overensstemmelse med, hvad Rigsdagen nys har vedtaget i den sidst her behandlede Jernbanelov. I Loven af 16de Juni 1879 om forskjellige Jernbaneanlæg i Sylland og Fyn findes udtrykkelig med Hensyn til disse nye Jernbaneanlæg den samme Bestemmelse, som er indført her i Lovforslaget, nemlig at de deromhandlede Baner blive i alle Henseender at betragte som Led af de jydsk-synske Statsbaner. Har man altsaa anset en saadan Bestemmelse for ikke at være overflødig der, hvor der kun var Tale om en ligefrem Forlængelse eller Udvidelse af de nuværende Baner, kan jeg ikke fortaae, at den paa eengang er bleven ganske overflødig, eller at det skulde være skadeligt, at den staar i en Lov, der hjemler Retten til ved Kjøb at erhverve nye Statsbaner. Jeg skal endnu bemærke med Hensyn til Regjeringsforslagets Bestemmelse, at Indenrigsministerens og Regjeringens Mening dermed har været den at bestemme, ikke alene at de sjællandske Jernbaner, naar de vare erhvervede, gik ind under den samme Styrelse og de samme Regler som de øvrige Statsbaner, men ogsaa, at den nugældende Bestemmelse for Statsbanerne om, at der ved Lov skal træffes almindelige Bestemmelser om deres Drift, kommer til at gjælde for de sjællandske Baner. Jeg antog, at Endringsforslaget nærmest sigtede til at gjøre det aldeles utvivlsomt, at de sjællandske Baner efter at være erhvervede og efter at være med Hensyn til Styrelsen samlede med de øvrige Statsbaner ogsaa

gik ind under den bestaaende Forpligtelse med Hensyn til, at visse almindelige Bestemmelser om Driften skulde forelægges for Rigsdagen. Jeg kan altsaa ikke se rettere, end at Lovforslagets sidste Stykke af § 1 har væsentlige Fortrin fremfor den Bestemmelse, som man vil sætte ind i Stedet derfor, og jeg kan ikke Andet end ønske, at man vil blive staaende ved Lovforslagets Bestemmelse. Skulde imidlertid Endringsforslaget blive vedtaget, da maa jeg forbeholde mig mellem 2den og 3die Behandling at søge Overenskomst med Udvalget om en Redaktion af det sidste Stykke i § 1, som ved Siden af utvivlsomt at udtale, hvad Udvalget ønsker, ikke kaster Noget bort af det, man hidtil har anset for rigtigt at fastslaa ved Udvidelsen af Statsbanerne, og jeg haaber, at det ikke vil være vanskeligt at træffe en saadan Overenskomst med det ærede Udvalg. — Den ærede Ordfører udtalede særlig ved tvende Punkter i Betænkningen, for det Første det, der omhandler de Billighedshensyn, som der kan være Spørgsmaal om at søge fyldestgjorte — et Punkt, som jeg allerede har omtalt i Begyndelsen af mit Foredrag — og dernæst den Formening, som Udvalget har udtalt i Betænkningen — Tilvalg B. Sp. 1317—20 — at, om det end ikke er nødvendigt, vil det dog være en naturlig Følge af Erhvervelsen af de sjællandske Baner, at visse Forandringer vedrørende disse Baner, muligvis tillige vedrørende de andre Statsbaner, komme til Rigsdagens Kundskab og ikke blive satte i Værk, før de i Hovedtrækkene ere billigede af Rigsdagen. Jeg skal i al Almindelighed udtale, at Indenrigsministerens og Regjeringens Mening er den, at det vil være nødvendigt for en forsvarlig Drift af Banerne, at der gives Regjeringen ligesaa frie Hænder til Ordningen af Forholdene her som paa de øvrige Statsbaner. Jeg vil heldigere udtrykke det saaledes, at der ikke gjøres større Indskrænkninger i Indenrigsministerens Ret til at ordne Forholdene her end dem, der iøvrigt gjælde for Statsbanerne. Da dette ikke blot er Indenrigsministerens Anskuelse, men tillige Regjeringens Anskuelse, og da jeg i en tidligere Stilling har haft Leilighed til at gjøre adskillige Erfaringer om, hvad der udfordres for hensigtsmæssig at ordne en Jernbandedrift, saa tror jeg, at jeg ret vel nu kan forhandle eller udtale mig om dette Spørgsmaal for Rigsdagen som Finansminister. Jeg mener, at jeg kan udtale mig derom, skjøndt jeg ikke er Indenrigsminister for Liden. Dengang man i 1867 bestemte sig til at gaa over til Statsdrift af de jydsk-synske Baner, var man fra alle Sider enig om, at, dersom dette Experiment — som et saadant betegnedes man det dengang — skulde have nogen Udsigt til at lykkes, maatte man ikke paa nogen Maade lægge Vaand paa Indenrigsministerens Frihed til at ordne Forholds-